

[Wilhelm]

op til og klare sig i det skolevæsen. Socialforskningsinstituttets undersøgelser og efterundersøgelser af dette viser en 6-10 gange så stor ungdomskriminalitetshyppighed netop hos dem, der syv år før var udpeget som taberne i skolevæsenet, og det er igen et meget kraftigt belæg for, at det skyldes nogle sociale vilkår og herunder altså opbygningen af vores skole.

Til sidst vil jeg gerne sige, at jeg synes, at justitsministeren havde mange fornuftige bemærkninger om dette, men det er, ligesom det kniber lidt med konklusionerne af det. F. eks. synes jeg, at det er meget fornuftigt at drive oplysning om, som justitsministeren nævnte det sker i stigende grad i kommunal regie af kriminalpræventiv art, hvordan den første tilfældige kriminalitet hos unge meget let fører til, at de sidder der resten af deres liv. Men man kunne jo også vende det om og sige: hvad er det egentlig for et system, vi har, hvis det, som man erkender er en tilfældig førstekriminalitet hos de allerfleste, udvikler sig på den måde? Her får man jo selektivt foræret dem, der kunne blive problemer med, og har altså betingelserne for selektivt at hjælpe dem, men vores system er altså sådan indrettet, at erfaringerne viser, at de recidiverer, at der er tilbagefald, at det er de samme, der kommer til at gå igen og igen.

Jeg vil gerne slutte med at læse op – undskyld at det bliver et par sekunder over tiden – fra et brev, jeg har modtaget af en af de meget hårdt belastede i vores kriminalforsorg:

»Jeg skal gerne indrømme, at jeg sikkert ikke er helt let at omgås, men taget i betragtning, at jeg fra mit andet år til mit femtende har været anbragt på ca. 25 forskellige anstalter, og af de sidste 21 år« – og han er altså kun 36» – har jeg tilbragt de 18 i fængsel på fire domme, så kan man vel roligt påstå, at jeg er opdraget af børneværnet og af kriminalforsorgen og vel optræder og taler på den måde, jeg har lært, og som det har kostet det offentlige millioner at få banket ind i kroppen på mig.«

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg har lyttet med meget stor interesse til denne debat, der jo har bevæget sig over en lang række emner og mange langt uden for

det embedsområde, som jeg beskæftiger mig med. Jeg skal derfor heller ikke gå ind i dem, men der er stillet nogle ganske konkrete spørgsmål til mig.

Hr. Hagen Hagensen stillede et spørgsmål om rigsregistraturen vedrørende unge, og jeg kan oplyse, at alle konstaterede straffelovsovertrædelser bliver indført, og at disse fortsat opbevares, men det er oplysninger til politiets interne brug. Når vi derimod taler om egentlige straffeattester, som udleveres til andre, så bliver det, alt efter forseelsens art, slettet efter en vis periode.

Endvidere rejste hr. Bernhard Baunsgaard et spørgsmål om, hvorvidt de forskellige initiativer, der blev taget i kommunerne, havde betydning for det kriminalitetsforebyggende arbejde, og om jeg ville indhente oplysninger om det og eventuelt lade det bearbejde. Jeg kan hertil svare, at jeg en af de første dage i anden anledning skal have et møde med Kommunernes Landsforening, og jeg kan jo ved en drøftelse med dem få en vurdering af, hvilke og hvor mange initiativer der er tale om, og så kan jeg i givet fald vende tilbage til sagen.

Må jeg endelig sige til fru Ebba Strange, der rejste spørgsmålet om, hvorvidt jeg vidste, at der fra en enkelt kommunes side havde været nogen skepsis over for det samarbejde, som man forsøger at bygge op mellem politiet og de sociale myndigheder, at jeg har fået oplyst, at vi fra en enkelt politikreds har fået oplysning om dette, og det vil vi prøve at vurdere, også i en noget bredere sammenhæng. Jeg ved ikke nøjagtig, hvad årsagen kan være, det kan jo også være ukendskab til politiets arbejdsvilkår. Men jeg kan da føje til, at hele dette problem, altså samarbejdet mellem de enkelte myndigheder i kommunen, måske også kunne være egnet til at drøfte i lokalnævnet, for i lokalnævnet er jo såvel kommunale repræsentanter som repræsentanter for politiet.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til de mange ordførere for den måde, de er gået ind i debatten på, og for alle de mange sider af emnet, som vi har fået trukket frem. Det er rigtig, som fru Ebba Strange sagde, at man egentlig godt kunne have brugt flere ministre til at besvare det, men vi fandt alli-